

Warszawa, dnia 14 lutego 2014 r.

**Krajowa Rada
Radiofonii i Telewizji**
Skwer Ks. Kard. Wyszyńskiego 9
01-015 Warszawa

dot. Strategia Regulacyjna KRRiT na lata 2014-2016

Szanowni Państwo,

w imieniu spółki TELEWIZJA PULS Sp. z o.o. w nawiązaniu do przekazanej do konsultacji społecznej Strategii Regulacyjnej na lata 2014-2016, poniżej przedstawiam stanowisko Spółki w kilku kluczowych kwestiach.

1. Zasada „must carry”

W przedmiocie konieczności utrzymania zasady „must carry” wypowiedaliśmy się już wielokrotnie. Niemniej w świetle proponowanych przez KRRiT propozycji zmian przepisów dotyczących powyższego zagadnienia, konieczne jest ponowne zajęcie stanowiska w sprawie.

1) Programy objęte zasadą „must carry”

Zgodnie z zajmowanym wcześniej stanowiskiem kluczowe jest utrzymanie zasady „must carry” w dobie naziemnej telewizji cyfrowej w kształcie dotychczasowym, z zastrzeżeniem uwag zawartych poniżej.

Przyjęcie propozycji utrzymania zasady „must carry” wyłącznie w stosunku do programów telewizji publicznej może doprowadzić do ograniczenia oferty programowej skierowanej do odbiorców oraz zakłócenia konkurencji na rynku.

Za niezasadną należy także uznać propozycję wyboru programów objętych zasadą „must carry” przez organ regulacyjny. Lista programów objętych zasadą „must carry” powinna być wskazana w ustawie. Lista ta nie powinna być weryfikowana przez organ administracji na podstawie uznaniowej decyzji.

Zasada „must carry” powinna dotyczyć wszystkich programów o charakterze uniwersalnym, które obecnie są objęte tą zasadą, co da gwarancję dostępu wszystkim obywateli do kanałów naziemnych od lat nadawanych analogowo. Ponadto, programy o charakterze uniwersalnym zapewniają różnorodną ofertę programową oraz realizację podstawowych zadań radiofonii i telewizji.

Programy telewizyjne, obecnie objęte zasadą „must carry” z uwagi na ich charakter skierowane są do szerokiej widowni, a tym samym utrzymanie zasady „must carry” w obecnym kształcie leży w interesie ogółu społeczeństwa. Utrzymanie zasady „must carry” w obecnym kształcie wzmocni także znaczenie naziemnych multipleksów nadawczych oraz zapewni widzom wszechstronną (pluralistyczną) bezpłatną ofertę programową i informacyjną.

Programy telewizji naziemnej posiadające koncesje o charakterze uniwersalnym muszą spełniać rygorystyczne wymogi koncesyjne i ustawowe, mimo że są nadawane bezpłatnie. Wymogi te dotyczą obowiązku nadawania określonych rodzajów audycji, co ma znaczenie z punktu widzenia komercyjnego i konieczności konkurowania z innymi podmiotami mającymi szersze możliwości programowe w tym zakresie. Programy uniwersalne nie mają możliwości skorzystania z przywilejów, jakie mają m.in. kanały tematyczne (np. w zakresie obowiązkowych kwot audycji wytworzonych pierwotnie w języku polskim i audycji europejskich), co wiąże się z ponoszeniem przez nie znacznych kosztów programowych, niezależnie od innych, wysokich kosztów związanych z nadawaniem naziemnym.

Nie można zgodzić się ze stanowiskiem, że dalsze wspieranie „zasiedziałych” nadawców działa ograniczająco na warunki konkurencji. Przeciwnie, utrzymanie zasady „must carry” w obecnym kształcie ma istotne znaczenie z punktu widzenia zachowania konkurencyjności na rynku mediów. Brak jest uzasadnienia dla uprzywilejowanego traktowania kanałów telewizji publicznej w wypadku jednoczesnej możliwości prowadzenia przez telewizję publiczną działalności reklamowej oraz dodatkowego wsparcia w postaci planowanej opłaty audiowizualnej.

Ponadto, z uwagi na obecny kształt rynku operatorów rozprowadzających programy telewizyjne, na którym strategiczni operatorzy są jednocześnie nadawcami programów telewizji naziemnej lub z tym nadawcami ściśle powiązani, zniesienie zasady „must carry” lub jej zmiana doprowadzi do zakłócenia rynku, pozwalając operatorom na kontrolowanie dostępu do rynku przez traktowanie swoich kanałów telewizyjnych jako uprzywilejowanych, co ma miejsce już obecnie przez odpowiednie pozycjonowanie kanałów własnych oraz konkurencji. W ogólnym interesie jest, aby wszystkie gospodarstwa miały dostęp do programów dotychczas dostępnych naziemnie, zapewniających treści uniwersalne, skierowane do ogółu społeczeństwa.

2) Pozycjonowanie programów „must carry”

Programy objęte zasadą „must carry” powinny mieć zagwarantowane pozycje EPG na dekodernach w ofertach cyfrowych. Pierwsze pozycje EPG powinny stanowić powtórzenie listy programów ustalonej na naziemnych multipleksach cyfrowych. Zagwarantowanie odpowiednich pozycji EPG pozwoli na realne wypełnianie obowiązku „must carry”. Z uwagi na brak zapewnienia pozycji EPG brak jest równoważności pomiędzy obowiązkiem „must carry” a „must offer”. Z jednej strony na nadawcach ciąży obowiązek bezpłatnego udostępniania programu, co wiąże się z ponoszeniem znacznych kosztów, a z drugiej operatorzy poszerzają

swoją ofertę i umieszczają program na wybranej przez siebie pozycji, która w żaden sposób nie rekompensuje kosztów nadawców, a ponadto w wielu wypadkach pozwala operatorom na kontrolowanie dostępu do rynku przez traktowanie swoich kanałów telewizyjnych jako uprzywilejowanych.

3) Rozprowadzanie programów „must carry”

Zasada „must carry” nie może jednak dotyczyć dystrybucji internetowej programów telewizyjnych. Na chwilę obecną jedynie niewielka grupa użytkowników odbiera audycje telewizyjne za pomocą sieci Internet, przy czym nawet w tym wypadku nie jest to główny sposób ich odbierania (96% gospodarstw domowych w 2012 r. posiadało co najmniej jeden telewizor). Udzielenie praw do rozprowadzania programów w Internecie nie jest także możliwe z uwagi na ograniczenia prawne wynikające z umów licencyjnych nadawców. Należy przy tym podkreślić, iż w wielu wypadkach uzyskanie takich praw nie będzie możliwe także w przyszłości.

2. Udogodnienia dla osób niepełnosprawnych

W odniesieniu do podnoszonego przez KRRiT postulatu zwiększania obowiązków nadawców w zakresie udogodnień dla osób niepełnosprawnych, chcielibyśmy wskazać, iż nakładanie zbyt dużych obciążeń na nadawców może negatywnie wpływać na rozwój rynku telewizyjnego. Ponadto, organy państwowe wprowadzając obowiązki w zakresie udogodnień dla osób z dysfunkcją wzroku oraz słuchu na nadawców powinny uwzględniać ich możliwości finansowe, ale także fakt, iż to głównie na Państwo został nałożony konstytucyjny obowiązek wspierania osób niepełnosprawnych. Wprowadzanie udogodnień wiąże się bowiem ze znacznymi kosztami, a tym samym powinno się uwzględniać charakter programu oraz możliwości finansowe poszczególnych nadawców.

W związku z powyższym planowane zwiększenie udziału audycji z udogodnieniami powinno dotyczyć przede wszystkim nadawców publicznych. W przypadku nadawców komercyjnych, szczególnie mniejszych, już obecny obowiązek zapewnienia 10% audycji z udogodnieniami stanowi istotne obciążenie finansowe. Biorąc pod uwagę także inne koszty nadawania (opłata koncesyjna, opłaty za częstotliwości, wynagrodzenie za rozprowadzanie sygnału) każde dodatkowe obciążenie mniejszych nadawców ma wpływ na ich pozycję rynkową.

w imieniu TELEWIZJA PULS Sp. z o.o.

Dariusz Dąbski
Prezes Zarządu

Telewizja Puls Sp. z o.o.

z siedzibą w Warszawie 00-724, ul. Chełmska 21 bud.22,

Sąd Rejonowy dla m. st. Warszawy, XII Wydział Krajowego Rejestru Sądowego, KRS: 0000081367. NIP: 527-21-59-295. Regon: 002169163. Kapitał zakładowy: 2 828 750 złotych